

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 13 -05- 2019	A	
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/18-01/763		
Ur. broj: 383-01/19-M		

Poslovni broj: UsII-67/19-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlangi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja CAPITAL ING d.o.o. za inženjering- Zagreb, Ksaverska cesta 6., zastupan po Ljubici Lalić, odvjetnici u pisarnici Zajedničkog odvjetničkog ureda Antun Stuparević i Ljubica Lalić, Zagreb, Folnegovićeve 1B, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Grada Zagreba, Zagreb, Avenija Dubrovnik 15 i EKO-PLAN d.o.o. Zagreb, Dragutina Albrechta 30., radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 10. travnja 2019.

presud i o j e

I. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/18-01/763, urbroj: 354-01/18-8 od 11. listopada 2018.

II. Poništava se odluka o odabiru, klasa: 400-01/18-005/252, urbroj: 251-26-22/001-18-28, od 27. kolovoza 2018.

III. Nalaže se tuženiku Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave nadoknaditi tužitelju CAPITAL ING d.o.o. za inženjering iz Zagreba troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn, u roku od 8 dana od dana dostave ove presude.

IV. Nalaže se naručitelju Gradu Zagrebu naknaditi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.781,25 kn u roku od 8 dana od dana dostave ove presude.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika pod točkom 1. izreke odbijena je žalba tužitelja CAPITAL ING d.o.o. izjavljena protiv odluke o odabiru ponuditelja EKO-PLAN d.o.o. Zagreb naručitelja Grada Zagreba, klasa: 400-01/18-005/252, urbroj: 251-26-22/001-18-28 od 27. kolovoza 2018. Pod točkom 2. izreke odbijen je tužitelj i sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv citiranog rješenja tuženika podnio tužbu ističući da je prethodno žalbom pobijao osnovanost odluke o odabiru iz razloga što odabrani ponuditelj nije dokazao svoju sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti na način propisan dokumentacijom o nabavi budući da je u dokumentaciji o nabavi, javni naručitelj pod točkom 4.1.2. propisao da gospodarski subjekt mora posjedovati rješenje dopuštenje/ovlaštenje Ministarstva kulture za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara za izradu idejnog, glavnog i provedbenog projekta za radove na nepokretnom kulturnom dobru kako bi mogao pružiti uslugu koja je predmet nabave u državi njegovog poslovnog nastana. Kao dokaz za

ispunjavanje propisanog uvjeta, naručitelj dokumentacijom zahtijeva ispunjeni ESPD obrazac. Naručitelj je propisao da gospodarski subjekt mora posjedovati rješenje/dopuštenje/ovlaštenje Ministarstva kulture za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara za izradu idejnog, glavnog i izvedbenog projekta za radove na nepokretnom kulturnom dobru, kako bi mogao pružiti uslugu koja je predmet nabave. U točki 2.1. dokumentacije je i opisao predmet nabave na način „izrada projektne dokumentacije za rekonstrukciju i nadogradnju Stomatološke poliklinike Zagreb, Perkovićeva 1-3 u Zagrebu na kč.br. 2789 k.o. Centar, sukladno projektnom zadatku dobivenom od Gradskog ureda za zdravstvo“. Odabrani ponuditelj EKO-PLAN d.o.o. je dostavio rješenje Ministarstva kojim mu se dopušta izrada idejnog, glavnog i izvedbenog projekta za radove na nosivoj konstrukciji i niskogradnji nepokretnog kulturnog dobra. Iz opisanog projektnog zadatka jasno proizlazi da usluge iz predmeta nabave ne može pružiti pravna ili fizička osoba kojoj je Ministarstva kulture sukladno odredbi članka 2. stavak 2. Pravilnika na temelju dokumentirane osposobljenosti podnositelja zahtjeva, dalo dopuštenje za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara iz užeg područja djelatnosti. Osporenim rješenjem tuženik je učinio nespornim da je naručitelj dokumentacijom bez specificirane vrste poslova, zahtijevao da gospodarski subjekt ima dopuštenje Ministarstva kulture te je učinio nespornim da je odabrani ponuditelj dostavio rješenje Ministarstva. Tužitelj smatra spornim je li ponuditelj takvim rješenjem dokazao svoju sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti, je li ponuda ponuditelja sukladna dokumentaciji o nabavi. Obzirom da je naručitelj, Grad Zagreb u dokumentaciji o nabavi zahtijevao i propisao da gospodarski subjekt mora posjedovati rješenje/dopuštenje/ovlaštenje Ministarstva kulture za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara za izradu idejnog, glavnog i izvedbenog projekta za radove na nepokretnom kulturnom dobru kako bi mogao pružiti uslugu koja je predmet nabave, pri tome ne navodeći da traženo može biti ograničeno užim područjem djelatnosti, tužitelj smatra da odabrani ponuditelj dopuštenje ograničenim samo za izradu idejnog, glavnog i izvedbenog projekta na nosivoj konstrukciji i niskogradnji nije dokazao svoju, dokumentacijom propisanu sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti. Nesporno je da je naručitelj propisao da od ponuditelja može zatražiti rješenje/dopuštenje/ovlaštenje Ministarstva kulture za navedeno obavljanje poslova sukladno članku 2. stavak 1. točka 3. Pravilnika. Međutim, ukoliko je naručitelj tražio to rješenje/dopuštenje/ovlaštenje neograničeno užom djelatnošću, tada je odabrani ponuditelj samo takvim rješenjem koje je sukladno članku 2. stavak 1. točka 3. Pravilnika, mogao dokazati svoju sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti. Pravnim shvaćanjem naručitelja, potvrđenog rješenjem tuženika, dovedeni su u neravnopravan položaj svi oni gospodarski subjekti koji su imali dopuštenje Ministarstva ograničeno užom djelatnošću, te nisu podnijeli ponudu iz razloga što je naručitelj zahtijevao neograničeno dopuštenje. Predlaže uvažiti tužbu i poništiti osporeno rješenje uz namirenje troškova žalbe i upravnog spora prema popisu.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu u bitnom ističe da odredbom točke 4.1.2. dokumentacije naručitelj nije ograničio traženje na točno određenu vrstu poslova na zaštiti i očuvanju nepokretnih kulturnih dobara već je navedenom točkom dokumentacije o nabavi kao dokaz tražen akt Ministarstva kulture „za poslove na nepokretnom kulturnom dobru“, dakle, bilo koje poslove. Naručitelj je propisivanjem „šire formulacije“ dopustio/omogućio sudjelovanje u predmetnom postupku javne nabave svim zainteresiranim gospodarskim subjektima koji imaju akt Ministarstva kulture za bilo koju vrstu poslova na nepokretnom kulturnom dobru, jer je „šire“ postavljanim formulacijom omogućilo dokazivanje sposobnosti bilo kojom vrstom poslova na nepokretnom kulturnom dobru. Dokaz propisan navedenom točkom dokumentacije o nabavi je dokaz sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti

iz članka 257. Zakona o javnoj nabavi. Stavkom 2. članka 257. Zakona o javnoj nabavi propisano je posjedovanje određenog ovlaštenja, u ovom slučaju spornog akta Ministarstva kulture, koje je pretpostavka prava na obavljanje određene djelatnosti za koju postoji pravna osobnost. Dakle, i ovaj dokaz je dokaz pravne i poslovne sposobnosti tj. osobnosti, a ne sposobnosti izvršenja predmeta nabave prema projektnom zadatku. Sposobnost da će ponuditelj moći izvršiti predmet nabave prema projektnom zadatku se dokazuje dokazima tehničke i stručne sposobnosti pa je u vezi s njima opravdano povezivanje tih uvjeta i dokaza s opisom predmeta nabave i projektnim zadatkom. Ističe da u konkretnom slučaju naručitelj nije nejednako postupao u odnosu na tužitelja, što proizlazi iz nesporne činjenice da je tužitelj sudjelovao u predmetnom postupku javne nabave kao ponuditelj te da je ponudom predao dokaz radi dokazivanja sposobnosti tražene naprijed citiranom točkom dokumentacije o nabavi. Iz rješenja Ministarstva kulture za tužitelja od 9. travnja 2018., vidljivo je da točka 1. izreke tog rješenja ne glasi upravo onako kako glasi točka 4.1.2. dokumentacije o nabavi, pa kada bi se prihvatilo tužiteljevo tumačenje navedene točke dokumentacije o nabavi, tada ni tužitelj ne bi imao valjan dokaz i ne bi dokazao sposobnost sukladno dokumentaciji o nabavi te bi i njegovu ponudu naručitelj trebao odbiti. S obzirom da iz stanja naručiteljeva spisa proizlazi (iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda), da tužiteljeva ponuda nije odbijena, već je ocijenjena sukladno dokumentaciji o nabavi, što znači da je i njegovo rješenje Ministarstva kulture naručitelj prihvatio kao sukladno navedenoj točki dokumentacije o nabavi. Navedeno znači da je naručitelj isti dokaz jednako cijenio kod oba ponuditelja, pa nikako nije bilo nejednakog postupanja od strane naručitelja niti bilo kakvog pogodovanja jednom od ponuditelja pa su prigovori tužitelja u cijelosti neosnovani. Glede točke 3. tužbenog zahtjeva u dijelu kojim tužitelj predlaže Sudu naložiti tuženiku da tužitelju naknadi troškove žalbenog postupka, tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije ističući da prema EU direktivi o pravnoj zaštiti i javnoj nabavi i postupcima davanja koncesija kao i Zakonu o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave i Zakonu o javnoj nabavi iz 2016. godine, tuženik u žalbenom postupku odlučuje/sudi o sporu između naručitelja/davatelja koncesije i žalitelja te nije stranka postupka već sudište koje donosi pravorijek u sporu javne nabave/davanja koncesija. Prema članku 402. istog Zakona, stranke žalbenog postupka koji se vodi kod tuženika su žalitelj, naručitelj, odabrani natjecatelj i odabrani ponuditelj. Prema članku 431. istog Zakona, tuženik svojim pravorijekom odlučuje o naknadit troškova žalbenog postupka, a stranke su te koje je moguće teretiti za/obvezati na naknadu troškova žalbenog postupka kod tuženika. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, podredno u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva riješiti upravnu stvar.

Zainteresiran EKO-PLAN d.o.o. u svom odgovoru na tužbu ističe da je svojom ponudom i dopunama na zahtjev naručitelja u potpunosti ispunio sve tražene zahtjeve u predmetnom postupku javne nabave sukladno raspisu ponude i zatraženim rješenjem Ministarstva kulture.

Zainteresirani-naručitelj Grad Zagreb u svom odgovoru na tužbu ističe da ostaje kod svih navoda iznesenih već u odgovoru na žalbu od 14. rujna 2018., predlažući Sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sud je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovor na tužbu tuženika dostavio zainteresiranim osobama.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Prema stanju spisa predmeta, dostavljenog Sudu, predmet ovog upravnog spora je Odluka naručitelja (Grada Zagreba) o odabiru zainteresirane osobe – EKO-PLAN d.o.o. od 27. kolovoza 2018., u postupku objave javnog nadmetanja radi izrade projektne

dokumentacije za rekonstrukciju i dogradnju Stomatološke poliklinike Zagreb. Sporno je u konkretnom slučaju ispunjava li odabrani ponuditelj EKO-PLAN d.o.o. uvjete za obavljanje navedenih radova.

Naime, točkom 4.1.2. dokumentacije o nabavi propisan je dokument-rješenje/dopuštenje/ovlaštenje Ministarstva kulture za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara za izradu idejnog glavnog i izvedbenog projekta za radove na nepokretnom kulturnom dobru sukladno članku 2. stavak 1. točka 3. Pravilnika o uvjetima za fizičke i pravne osobe radi dobivanja dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara. Dakle, navedeno je propisano kao uvjet sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, te gospodarski subjekt mora posjedovati navedeno rješenje Ministarstva kulture.

Odredbom članka 2. stavak 1. točka 3. Pravilnika o uvjetima za fizičke i pravne osobe radi dobivanja dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (Narodne novine, broj 74/03. i 44/10., dalje: Pravilnik), na koju odredbu Pravilnika se poziva tuženik u obrazloženju osporenog rješenja propisano je da su poslovi zaštite kulturnih dobara iz stavka 1. ovog članka i izrada idejnog glavnog i izvedbenog projekta za radove na nepokretnom kulturnom dobru.

Tuženik je u konkretnom slučaju odbio žalbu tužitelja – CAPITAL ING d.o.o. izjavljenu na naprijed citiranu odluku o odabiru ponuditelja EKO-PLAN d.o.o. uz obrazloženje „da naručitelj nije dokumentacijom o nabavi specificirao vrstu poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara pa je stoga odabrani ponuditelj dostavljanjem rješenja Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, klasa: UP/I-612-08/14-03/0033, urbroj: 532-04-01-01-01/12-14-2 od 5. lipnja 2014., dokazao sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti u skladu s traženim iz točke 4.1.2. dokumentacije o nabavi.

Međutim, navedeno mišljenje tuženika ovaj Sud ne može prihvatiti s obzirom da u konkretnom slučaju treba imati u vidu da je predmet nabave: izrada projektne dokumentacije za rekonstrukciju i dogradnju Stomatološke poliklinike pa je s obzirom na navedeno sposobnosti ponuditelja moraju biti vezani za predmet javne nabave. Imajući u vidu navedeno, proizlazi da odabrani ponuditelj EKO-PLAN d.o.o. ima dopuštenje za izradu idejnog glavnog i izvedbenog projekta za radove na nosivoj konstrukciji i niskogradnji nepokretnog kulturnog dobra (rješenje od 5. lipnja 2014. Ministarstva kulture), dakle, za izradu projekta naprijed navedenih ali samo na nosivoj konstrukciji i niskogradnji nepokretnog kulturnog dobra, čemu osnovano prigovara tužitelj.

Upravo suprotno zaključku tuženika – naručitelj je kao dokaz – propisao dopuštenje rješenja Ministarstva kulture za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara za izradu idejnog glavnog izvedbenog projekta za radove na nepokretnom kulturnom dobru, dakle, svih radova, a ne samo radova na nosivoj konstrukciji niskogradnji čemu osnovano prigovara tužitelj. Stoga s obzirom na sve naprijed navedeno i utvrđeno ovaj Sud nalazi dvojbenim – upitnim sposobnost izabranog ponuditelja EKO-PLAN d.o.o. za obavljanje tražene djelatnosti, odnosno predmeta javne nabave. U prilog navedenoj dvojbi proizlazi i iz činjenice da je sam naručitelj, sukladno odredbi članka 263. stavak 2. Zakona o javnoj nabavi zatražio prethodno od izabranog ponuditelja pojašnjenje/upotpunjavanje dostavljenog rješenja Ministarstva kulture sukladno dokumentaciji o nabavi, točka 4.1.2. od 17. srpnja 2018. godine, međutim, od kog traženja je ipak naknadno odustao uz obrazloženje da isti ponuditelj posjeduje rješenje. Međutim, prema ocjeni ovog Suda, a imajući u vidu kako priloženo rješenje Ministarstva kulture izdano izabranom ponuditelju, tako i rješenje istog Ministarstva izdano tužitelju, trebalo je ustrajati na pojašnjenju priloženih rješenja navedenog Ministarstva i jasno utvrditi ovlaštenja po istim rješenjima glede vrste i opsega radova na nepokretnom kulturnom dobru vezano za konkretni predmet nabave. To upravo stoga što je naručitelj

propisao kao uvjet dopuštenje za izradu idejnog glavnog i izvedbenog projekta cjelokupne građevine Stomatološke poliklinike.

S obzirom na sve naprijed navedeno i utvrđeno, trebalo je temeljem odredbe članka 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), osporeno rješenje tuženika poništiti i uvažiti žalbu zainteresirane osobe CAPITAL ING d.o.o., kao osnovanu.

Odluka o visini troškova temelji se na odredbi članka 79. stavak 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima, s obzirom da je tužitelj uspio u sporu. Stoga tužitelju pripada zatražen trošak upravnog spora i to za sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kn uz pripadajući PDV od 25% ili 625,00 kn, ili ukupno 3.125,00 kn (Tbr. 23. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika –Narodne novine, broj 142/12 -103/14-118/14 -107/15.). Naime, prema odredbi članka 79. ZUS-a, stavak 2. i stavak 4., vrijednost predmeta spora je neprocjenjiva (stavak 2.), a stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi troškove spora. Nadalje, tužitelju pripada i zatraženi trošak žalbenog postupka: naknada za vođenje žalbenog postupka od 5.000,00 kn (čl. 430. st. 1. t. 2. i st. 4. ZJN-i), sastav žalbe po odvjetniku 781,25 kn (Tbr. 20. t. 1., Tbr. 20. t. 2. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Narodne novine, broj 142/12.- 103/14. 118/14 – 107/15.). Stoga je ukupan trošak tužitelja 8.906,25 kn priznat na način određen pod točkama III. i IV. izreke ove presude i na teret tuženika i naručitelja, s obzirom daje u konkretnom slučaju poništena odluka tuženika i naručitelja. Trošak je tužitelju odmjeren u skladu s odredbom članka 79. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima te odredbom članka 3. stavak 3. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13., 127/13. i 74/14.), s obzirom da je u upravnim sporovima kao i u postupcima pred tuženikom vrijednost predmeta spora neprocjenjiva.

U Zagrebu, 10. travnja 2019.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštení službeník

Tanja Nemčić

